

Не люблю осінньої ночі!
Той вітер, як ворон крилатий,
Літає, товчеться до хати,
Мов плаче чогось, чогось хоче —
Не люблю осінньої ночі!

Не люблю осінньої ночі.
Дощ ллється струйками по стрісі,
Шушукують ворони в лісі,
І привиди лізуть на очі —
Не люблю осінньої ночі!

Не люблю осінньої ночі.
Вилазить з-над ставу, з тростини
Топельниця. Йде до дитини,
Бо змерзло і їстоньки хоче —
Не люблю осінньої ночі!

Не люблю осінньої ночі.
За милим дівчина шаліє,
А люди глузують: «Повіє!
Покинув, пішов світ за очі!»
Не люблю осінньої ночі.

Не хочу осінньої ночі!
В городі цвітуть білі квіти,
Як в хаті безсонячній діти,
А доля ті квіти толочить —
Не хочу осінньої ночі.

Не хочу осінньої ночі.
Лишилась самотня пташина
І знає, що з зимна загине,
Тож сумно крильцями тріпоче —

Не хочу осінньої ночі!

Не хочу осінньої ночі...

Дощ ллється струйками по стрісі,
Пугутькають сови у лісі,
І привиди лізуть на очі —
Не хочу осінньої ночі!

Краків, 1900

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Осінь»](#);